ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3779
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
19
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1963
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΕΝΩΠΙΟΝ ΟΓΚΩΔΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὁ κ. Σπῦρος Μαρκεζίνης ἐζήτησεν ἑνιαίαν ἐθνικὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπιβίωσιν ἐντὸς τῆς Ε.Ο.Κ.

"ΟΙ ΟΛΙΓΟΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΙ ΘΑ ΔΥΝΗΘΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΝΑ ΠΡΑΞΟΥΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ 4ην ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ,,

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπῦρος Μαρκεζίνης ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τὸν Πατραϊκὸν λαόν, ἐνώπιον ἀληθῶς ὀγκώδους συγκεντρώσεως εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α'.

Ὁ λόγος του, ὁ ὁποῖος διεκόπετο ἀπὸ ζωηρὰ χειροκροτήματα, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Πολῖται τῶν Πατρῶν

Εἶναι βαθεῖα πάντοτε ἡ συγκίνησίς μου καὶ ἡ τιμή, τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι, ὅταν ἀπευθύνομαι εἰς τὴν πόλιν σας, εἰς τοὺς πολίτας τῶν Πατρῶν, διότι μεγάλη ὑπῆρξε πάντοτε ἡ συμβολὴ τῆς πόλεώς σας εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν γενικὴν ἄνοδον τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αἰσθάνομαι, ἀκόμη βαθεῖαν συγκίνησιν, διότι ἔτυχε καὶ ἄλλοτε νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας καὶ ν' ἀναπτύξω ἀπόψεις καὶ ἰδέας, αἱ ὁποῖαι, ὅσον παρῆλθον τὰ ἔτη, ἀντὶ νὰ διαψευσθοῦν, ἐπηλήθευσαν. Αἰσθάνεταιδὲ ἰδιαίτερον ἱκανοποίησιν εἰς πολιτικὸς ἀρχηγός, ἰδίως ὅταν εἰς παρελθοῦσας ἐκλογὰς, ἀπευθύνεται πρὸς προηγμένους πολίτας, ὅταν δύναται νὰ ὁμιλῆ καὶ νὰ ἐπικαλῆται τίτλους εἴτε ἔργων, εἴτε ἰδεῶν, τὰς ὁποίας ἀνέπτυξε καὶ αἱ ὁποῖαι ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπαληθεύουν.

Πολῖται τῶν Πατρῶν, εἶχα τὴν εὐκαιρίαν, πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν, νὰ ἀρχίσω τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τῶν Προοδευτικῶν ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Περικλέους. Καὶ εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονίσω δύο τινά, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαναλάβω καὶ πρὸς ὑμᾶς.

Διαφέρομεν, ἴσως, ἀπὸ τὰ ἄλλα πολιτικὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα διεκδικοῦν τὴν νίκην. Διαφέρομεν ἀφ' ἑνὸς, ὅτι ἡμεῖς ὅλον μας τὸ βάρος τὸ ρίπτομεν εἰς τὰ οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ζήτ. Διαφέρομεν ἀκόμη εἰς τὸ ἔξ ἀποδίδομεν τόσην σημασίαν εἰς τὸ νὰ κερδίσωμεν τὸ μέλλον, ὥστε, εἰλικρινῶς νὰ μὴ ἔχωμεν καιρὸν νὰ ἀπασχολούμεθα μὲ τὸν παρελθόν.

Δὲν ἀποτελεῖ οὐδενὸς εἴδους ὑπερβολὴν ἡ σημασία τὴν ὁ ποίαν ἀποδίδομεν εἰς τὰ οἰκονομικὰ πράγματα τῆς χώρας. Ἂν δὲν ἀντιμετωπίσθοῦν ὅπως πρέπει καὶ ταχέως, τότε ἡ οἰκονομικὴ ὑπόστασις τοῦ Ἔθνους θὰ κινδυνεύσῃ τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Καὶ ἕνα Ἔθνος, τὸ ὁποῖον οἰκονομικῶς ἠμπορεῖ νὰ χρεωκοπήσῃ, νὰ καταρρεύσῃ, ἀντιμετωπίζει ταυτοχρόνως καὶ κοινωνικὴν κατάρρευσιν καὶ τότε δὲν δύναται νὰ ὁμιλῆ κἂν περὶ ἀνεξαρτησίας καὶ αὐτοτελείας.

Ἔνεκα τοῦ λόγου τούτου, ἐπιμένομεν νὰ ἀποδίδωμεν τοιαύτην σημασίαν εἰς τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τῆς χώρας.

Καὶ ἐπανέρχομαι, λέγων ὅτι εἶναι τόσον μέγα τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον προβάλλει ἐνώπιόν μας, ὥστε ἀλίμονον ἂν σπαταλήσωμεν καὶ μίαν μόνον ὥραν, διὰ νὰ σκεπτώμεθα τὸ παρελθόν. Συναγωνιζόμεθα εἰς ἀγῶνα δρόμου μὲ ἐξαιρετικοὺς ἀγωνιστάς. Ἀλίμονον ἂν στρέφωμεν τὸ βλέμμα, νὰ ἴδωμεν τί κάνουν οἱ ἄλλοι. Τότε, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θὰ ἔχωμεν χάσει κάθε πιθανότητα νὰ τερματίσωμεν πρῶτοι.

Ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω εἰς τὰ σημεῖα τῆς συγκινήσεώς μου τὴν πυκνότητα τοῦ ἀκροατηρίου. Εἶναι, πράγματι, τόσον πολυπληθὲς καὶ παρακολουθεῖ μὲ τόσον ἐνδιαφέρον, ὥστε νὰ αἰσθάνωμαι τὴν ἀνάγκην νὰ διαδηλώσω καὶ τὴν συγκίνησίν μου. Ἔχω δὲ πρόσθετον λόγον Εἰς τὴν ζωήν μου, ἐγεννήθην ἰδεολόγος, ἀλλὰ κατώρθωσα πάντοτε τὴν ἰδεολογίαν καὶ τὰς ἰδέας μου νὰ μὴ τὰ συγχύσω μὲ τὴν ὠμὴν ἐκτίμησιν τῆς πραγματικότητος. Δηλαδὴ ἔγεννήθην καὶ θὰ ἀποθάνω ρεαλιστής. Ὡς ἐκ τούτου, δὲν παρασύρομαι ἀπὸ τὸ μέγα αὐτὸ πλῆθος. Ἐὰν ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος ἦταν πράγματι Προοδευτικοί, τότε θὰ ἠδυνάμην νὰ προβῶ καὶ ἐγὼ εἰς δήλωσιν, ὅτι τὴν 4ην Νοεμβρίου ἐγὼ θὰ εἶμαι πρωθυπουργός: (Χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίαι).

Τὸ ἐπιθυμῶ βεβαίως. Καὶ οὐδὲν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποκλείσῃ ποτέ, ἰδίως μάλιστα εἰς τὰς ἐκλογάς, διότι δὲν ὑπάρχει τίποτε περισσότερον μυστικὸν ἀπὸ τὴν κάλπη, ὅταν, βέβαια, δὲν ὑπάρχει βία καὶ νοθεία, ὅπως δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ἀπρόοπτον καὶ τὸ ἐκπληκτικόν, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ μία ἐκλογή. Ἀλλά, πέραν τούτου, ἡμεῖς, δὲν ἀποτελοῦμεν ἔκπληξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου θὰ σᾶς ἀποδείξω, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμῶμεν καὶ πολὺ τὴν δύναμίν μας. Ἁπλῶς, ἤθελα νὰ τονίσω ὅτι δὲν ἀνήκω εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παρασύρονται ἀπὸ τὴν μεγάλην αὐτὴν μᾶζαν, ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνον νὰ συνάγουν συμπεράσματα.

Εἶμαι, βεβαίως, εὐτυχής — εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχής— ὅτι τόσον πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον μὲ ἀκούει.

Καὶ εἶμαι, ἀκόμη, βέβαιος, ὅτι ὅταν κερδίζω νὰ ἔχω ἀκροατάς, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ κερδίζω ν' αὐξάνω καὶ τοὺς φίλους μου. Καὶ ἔχω δύο μεγάλας ἀρετάς, ὅπως ἔχουν ὅλοι οἱ Προοδευτικοί. Εἶμαι ἀγωνιστής καὶ εἶμαι εἰλικρινής. (Ἐπευφημίαι).

Γνωρίζετε, ἀγαπητοί μου φίλοι, ὅτι τὸ Κόμμα τῶν Προοδευτικῶν εἶναι κόμμα, τὸ ὁποῖον, πάντοτε, ἀπὸ τοὺς φίλους του ζητεῖ δὲν προσφέρει, ἀλλὰ ἀγωνίζεται διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ἔθνος, ὄχι διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ ἄτομα.

Καὶ κατὰ τοῦτο διαφέρομεν ἀπὸ τοὺς παλαιοκομματικούς.

Γνωρίζετε, ὅτι εἴμεθα ἀγωνισταί. Καὶ τὸ ἀποδεικνύομεν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν. Δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν νεωτέραν ἱστορίαν ἄλλο κόμμα, τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς πλέον ἀντιξόους περιπτώσεις, ἀγωνιζόμενον μόνον διὰ νὰ μὴ ὑποστείλῃ τὴν σημαίαν τῶν ἰδεῶν του καὶ τῶν πεποιθήσεών του.

Καὶ ἂν θέλετε νὰ μάθετε, κατεχόμεθα ἀπὸ ἕνα περίεργον πάθος: Προτιμῶμεν αὐτὸν τὸν ἀγῶνα μόνον. Ἀλλὰ ἀγνόν, ἐλεύθερον, νὰ λέγωμεν αὐτὰ τὰ ὁποῖα πράγματι πιστεύομεν, παρὰ ἀγῶνα συμβιβασμῶν, ὑπονομεύσεων, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα ὑπάρχῃ χάος καὶ σύγχυσις. Αὐτοί εἴμαστε ἐμεῖς οἱ Προοδευτικοί. Χαίρω λοιπὸν ὅταν ἔχω ἀκροατήριον. Μὲ τιμᾶ καὶ ὡς ἀκροατήριον. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ βραδύνῃ ἡ ὥρα νὰ μεταβληθῇ τὸ ἀκροατήριον αὐτὸ εἰς πιστοὺς ὁπαδοὺς τῶν Προοδευτικῶν καὶ φίλους.

Καὶ ἔρχομαι νὰ τονίσω τὴν σημασίαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος.

Εἶναι πλάνη, κύριοι, εἰς τὴν ἐποχήν μας, νὰ ἀρκούμεθα νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ πολιτικῆς ἐλευθερίας. Ἔλεγα καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅταν κάποτε, τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἐγεννῶντο ἄνθρωποι εἰς τὰ χωρία των καὶ ἀπέθνησκον χωρὶς νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ ἐκεῖ, ἦτο εὔλογον ἐνδεχομένως, νὰ ζοῦν μὲ μόνον ἰδανικόν, νὰ μποροῦν ἐλεύθερα νὰ ψηφίζουν τὸν δήμαρχόν των ἢ τὸ πολύ, κάθε τέσσαρα χρόνια, τὸν βουλευτήν των. Εἰς τὴν ἐποχήν μας, ὅμως, ποὺ ἐντὸς τριῶν ὡρῶν φθάνει κανεὶς εἰς τὸ Λονδῖνον, δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ πολίτης, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι μόνον μὲ αὐτὸ ἱκανοποιημένος. Ἔχει δίκαιον νὰ ἔχῃ περισσοτέρας καὶ μεγαλυτέρας ἀξιώσεις. Ἔχει δίκαιον νὰ ζητήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του μεγαλυτέραν ἱκανοποίησιν εἰς τὰ οἰκονομικά του αἰτήματα, μεγαλυτέραν ἄνεσιν, μεγαλυτέραν εὐημερίαν καὶ ἐπὶ πλέον νὰ ἐξασφαλίσῃ κοινωνικὴν ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην. Καὶ τότε μόνον ὁλοκληροῦται ἡ πραγματικὴ ἔννοια τῆς δημοκρατίας. Αὐτό, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς τονίσω.

Ἔφθασε δὲ ἡ Ἑλλὰς σήμερον εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τὸ μεταίχμιον, ποὺ ἂν καὶ ἡνωμένη ὁλόκληρη μὲ ἕνα πνεῦμα καὶ μίαν ψυχήν, μὲ ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀντικειμενικόν, μὲ γνῶσιν, μὲ σχέδιον, μὲ φαντασίαν, μὲ θάρρος καὶ μὲ τόλμην, δὲν προχωρῆσῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ οἰκονομικόν της πρόβλημα, κινδυνεύει πράγματι νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἀντὶ ἕνα καλὸν μέλλον, ἕνα ἀπὸ τὰ χειρότερα τὰ ὁποῖα εἶδε ποτὲ στὴ ζωή της.

Συνηνώθημεν μὲ ἄλλα Κράτη τῆς Εὐρώπης, μὲ ἄλλους ἑταίρους, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀφαντάστως περισσότερον ἡμῶν οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς ἀνεπτυγμένοι. Ἐὰν ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας — ἐννέα ἐτῶν, διότι τὸ ἕνα ἔτος ἀπωλέσθη — δὲν τοὺς ἔχωμεν φθάσει τότε διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μας, θὰ κινδυνεύῃ τὸ ἔθνος νὰ ἀντιμετωπίσῃ, ἀντὶ ὡς τώρα τὴν ἀφομοίωσιν, αὐτὸ νὰ ἀφομοιωθῇ.

Γύρω μας εἶναι λαοί, τῶν ὁποίων δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμήσωμεν τὰς δυνάμεις. Λαοί, οἱ ὁποῖοι προοδεύουν. Ἀλίμονον ἐὰν ἡμεῖς μένωμεν χωρὶς νὰ προοδεύωμεν ἔτι περισσότερον αὐτῶν. Σᾶς δίδω ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα. Σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι πρὸ 25 περίπου ἐτῶν, ὅταν ἐγίνετο διὰ πρώτην φορὰν ἡ Βαλκανιὰς εἰς Ἀθήνας, ἡ Ἑλλὰς συνεκέντρωνε μόνη τόσους βαθμούς, ὅσους ὅλα τὰ ἄλλα βαλκανικὰ κράτη μαζί. Καὶ σήμερον, εἶναι ἐντροπὴ νὰ τὸ λέγωμεν, μὲ τὴν προσπάθειαν, μὲ τὸ Προπό, μὲ τὴν φορολογίαν, μὲ ὅσα γίνονται, ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν τελευταίαν θέσιν. Ἰδοὺ πόσον εἴμεθα καθυστερημένοι.

Ἀνέφερα τὸν ἀθλητισμόν, ὄχι μόνον διότι εἶμαι ὑπερήφανος, ὅτι εἰς τοὺς κόλπους τῶν στενωτέρων μου συνεργατῶν συμπεριλαμβάνω νέους ἀνθρώπους καὶ ἀγωνιστὰς καὶ ἀθλητάς, ἀλλὰ ὡς παράδειγμα τοῦ ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον συμβαίνει εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ὡς κλασικὸν παράδειγμα δύναται κάλλιστα νὰ συμβῇ καὶ ἐνδεχομένως συμβαίνει εἰς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομικῆς δράσεως, τῆς κοινωνικῆς, καί, τὸ χειρότερον ἀπὸ ὅλα, τῆς ἐκπαιδευτικῆς. Διότι, καμμία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἂν δὲν ὑπάρξῃ Κράτος. Ἀλλὰ καὶ καμμία οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις δὲν εἶναι δυνατὴ ἂν δὲν ὑπάρξῃ ἔμψυχον ὑλικόν. Καὶ ἔμψυχον ὑλικὸν προϋποθέτει παιδείαν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν μεγάλης καθυστερήσεως τῆς χώρας τὸ γεγονὸς ὅτι φοιτοῦν εἰς ξένα πανεπιστήμια τόσοι Ἕλληνες φοιτηταί, ὅσοι καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ὅτι 4—5 ἢ καὶ 7 χιλιάδες ὑποψήφιοι φοιτηταί διαγωνίζονται διὰ τὴν κατάληψιν 300 ἢ 400 θέσεων. Πρέπει, ἐτόνισε, νὰ συνενωθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν προσπάθειαν συγχρονισμοῦ τῆς παιδείας καὶ ὑπενθύμισε σχετικῶς, ὅτι πρὸ ἐτῶν εἶχεν ὑποστηρίξει τὴν ἀνάγκην ἱδρύσεως ὄχι μόνον τρίτου Πανεπιστημίου, ἀλλὰ καὶ τετάρτου καὶ πέμπτου. Εἰδικῶς παρέπεμψεν εἰς τὸν ἐν Πάτραις ἐκφωνηθέντα λόγον του, κατὰ τὴν 17ην Μαρτίου τοῦ 1957. Ἔκτοτε εἶχεν εἴπει ὅτι ἡ Ἑλλὰς βαδίζει πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινὴν Ἀγορὰν καὶ ὀφείλει νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὴν νέαν αὐτὴν πραγματικότητα. «Ταῦτα —εἶπεν— ἔλεγον ἓν ἔτος περίπου πρὸ τῆς συμφωνίας τῆς Ρώμης, προτοῦ δηλαδὴ πραγματοποιηθῇ ἡ Κοινὴ Ἀγορά. Ὅταν ἡ τότε ἑλληνικὴ κυβέρνησις, μία ἐκ τῶν κυβερνήσεων τῆς ὀκταετίας ἐσπατάλα χρόνον καὶ φαιὰν (ἀνύπαρκτον) οὐσίαν περὶ τοῦ ἐὰν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἕνωσις, καὶ ἐγὼ ἐτόλμων νὰ λέγω, ὅτι ὄχι μόνον θὰ πραγματοποιηθῇ, ἀλλὰ πρέπει νὰ σπεύσωμεν νὰ εἰμεθα ἐκ τῶν πρώτων ἑταίροι, νὰ σπεύσωμεν ταχύτατα νὰ προσαρμόσωμεν τὴν οἰκονομίαν εἰς τὰ ἀνταγωνιστικὰ ἐκεῖνα ἐπίπεδα, ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπιβιώσῃ».

Ἐτόνισεν ὅτι ἀπωλέσθησαν ἔκτοτε μὲν ὀκτὼ ἔτη, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἕν ἔτος ἀφότου εἰσήλθομεν εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν.

«Ἐὰν ἀπολεσθοῦν καὶ τὰ ὑπόλοιπα — ἐτόνισεν ὁ κ. Μαρκεζίνης — τότε συμφορὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες θὰ μεταναστεύουν μὲ ρυθμὸν ἀσύλληπτον εἰς τὴν σημερινὴν φαντασίαν. Καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ μεταβληθῇ εἰς θέρετρον καὶ γηροκομεῖον, λόγῳ τοῦ λαμπροῦ κλίματός της, διὰ τοὺς πλουσίους τῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἕλληνες θὰ γίνουν λαὸς διασπορᾶς καὶ τὸ ὄνομα Ἑλλὰς θὰ μείνῃ γεωγραφικὸς ὅρος ἢ ἁπλῶς μόνον ἰδέα. Εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῶ ἐσᾶς καὶ ἰδίως τοὺς νέους ἀνθρώπους νὰ μὴν ἀντιδράσουν, ἔστω καὶ τὴν ὑστάτην ὥραν εἰς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν σταυροφορίαν, εἰς αὐτὸν τὸν ἐθνικὸν συναγερμόν, διὰ νὰ γίνῃ ὅ,τι δύναται νὰ γίνῃ, τὴν ὑστάτην ὥραν, διὰ νὰ μὴν ἀπολέσωμεν τὴν μάχην; Εἶναι δυνατὸν ὅλοι σας — ἀνεξαρτήτως ἂν ἀνήκετε εἰς τοὺς Προοδευτικοὺς ἢ ἀνήκετε εἰς ἄλλα κόμματα — νὰ μὴν ἀξιώσετε, ἀπὸ ὅσους θὰ σᾶς ὁμιλήσουν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐξώστου, νὰ σᾶς εἴπουν, ὄχι μὲ ἁπλᾶς ὑποσχέσεις, πῶς βλέπουν τὸ θέμα, ἐὰν τὸ βλέπουν; Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν θέλετε νὰ ἀγωνισθῆτε διὰ νὰ διατηρήσετε τὴν πραγματικήν σας ἐλευθερίαν ὡς Ἑλλήνων;».

«Ἡμεῖς — ἐσυνέχισεν — ἔχομεν πλῆρες σχέδιον». Καὶ εἶπεν ὅτι, πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις Κράτους, πρέπει νὰ γίνῃ ἀναπροσαρμογὴ μισθολογίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, νὰ γίνῃ πρόβλεψις βαρυτάτων στρατιωτικῶν δαπανῶν ἄνευ ὑπολογισμοῦ ξένης βοηθείας καὶ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν τὰ προβλήματα τῆς «ἐξόχου Χωροφυλακῆς» καὶ τοῦ «λαμπροτάτου σώματος τῆς ἀστυνομίας πόλεων».

Ὡμίλησε ἐπίσης ἐπὶ τοῦ σχεδίου του περὶ ὀργανώσεως τῆς ὑγειονομικῆς περιθάλψεως ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ.

Ἐξετάθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰ προβλήματα τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐργατῶν, ὑπαλλήλων ἀγροτῶν («εἰς τὸ ὄνομα τῶν ὁ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

Ο ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΜΙΧΑΛΟΣ

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κ. Μαρκεζίνη ἀπὸ τὸν κ. Μίχαλον

Ὁ πολιτευτὴς τῶν Προοδευτικῶν κ. Χρῖστος Μίχαλος ὑπεδέχθη τὸν κ. Μαρκεζίνην εἰς Ριζόμυλον ἐπὶ κεφαλῆς 20 αὐτοκινήτων φίλων του. Ἐκεῖθεν μετέβησαν εἰς Αἴγιον τὴν 6.30 μ. μ. ὅπου τὸν κ. Μαρκεζίνην ἀνέμενε ὀγκώδης λαϊκὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν πλατεῖαν Πολυχρονιάδη.

Πολλοὶ χωρικοὶ εἶχον ἔλθει ἀπὸ τὰ χωρία των ὑπὸ βροχήν, διὸ νὰ ἀκούσουν ὁπωσδήποτε τὸν ἀρχηγὸν τῶν Προοδευτικῶν, ἐπευφήμησαν δὲ ζωηρῶς τόσον τὸν κ. Μαρκεζίνην, ὅσον καὶ τὸν κ. Μίχαλον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Αἰγίου, ὁ κ. Μίχαλος συνώδευσε τὸν κ. Μαρκεζίνην εἰς Πάτρας, ὅπου πολυάριθμοι φίλοι του ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συγκέντρωσιν, κρατοῦντες φωτογραφίας τῶν «δύο ἀληθινὰ νέων», τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν καὶ τοῦ εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας πολιτευτοῦ κ. Χρίστου Μίχαλου.

ΕΝΩΣΙΣ ΕΚ ΚΕΝΤΡΟΥ

Στὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἐκλογικοῦ Κέντρου μας
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΩΡΑΝ 8 Μ.Μ.
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΕΘΑ ΟΛΟΙ
Ἡ Νίκη τῆς Δημοκρατίας εἶναι βεβαία
ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΝ

Ὁ Νομάρχης Ἀχαΐας κ. Παῦλος Παπαγεωργίου, Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον:

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρέων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν ὑπ' ἀριθ. 645) 1963 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς τοῦτο ἐξουσιοδοτεῖ ὑμᾶς α) διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς παροχὴν ἀδείας συγκροτήσεως συλλαλητηρίου, διὰ τὴν μελετωμένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων κατάργησιν τῶν στοῶν εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως καὶ β) ὅπως προσκαλέσητε τὸν Πατραϊκὸν Λαὸν εἰς συναγερμὸν πρὸς ἀποτροπὴν ἀδικαιολογήτου ἀκροτηριασμοῦ σχεδίου πόλεως μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς πόλεως, ὡς συνεπαγομένην τεραστίας ζημίας διὰ τὸν Δῆμον καὶ τὴν πόλιν καὶ 2) τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 20, 21, 108 καὶ 125 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

ΣΚΕΦΘΕΝΤΕΣ

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀνήκει, συμφώνως πρὸς τὰς προδιαληφθείσας διατάξεις, ἡ διοίκησις τῶν τοπικῶν ὑποθέσεων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ λῆψις ἐπὶ τούτων ὁριστικῶν ἀποφάσεων δὲν προβλέπεται ἐκ τῆς κειμένης νομοθεσίας ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος,

Ἐπειδὴ τὸ ἐν τῇ ὡς ἄνω ἀποφάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θιγόμενον θέμα τοῦ σχεδίου πόλεως ἀποτελεῖ ἀντικείμενον ἡ ρύθμισις τοῦ ὁποίου ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος, ἐφαρμοζομένης τῆς εἰδικῆς Νομοθεσίας περὶ σχεδίων πόλεων κατὰ τὴν ὁποίαν ἀκούεται μὲν καὶ ἡ γνώμη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁριστικὴ ὅμως περὶ τούτου ἀπόφασις ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος καὶ δὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Ἐπειδὴ κατὰ τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων τοῦ ὡς ἄνω ὑπουργείου, ἐπὶ θεμάτων σχεδίων πόλεων, ὁ νόμος προβλέπει τὴν ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Δῆμος δύναται κατὰ νόμιμον τρόπον, νὰ ἐκδηλώνῃ τὴν ἀντίθεσίν του πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργείου, ἢ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον καὶ δὴ ἡ διὰ συγκροτήσεως παρ' αὐτοῦ συλλαλητηρίου ἐκδήλωσις τῆς ἀντιθέσεως αὐτοῦ δὲν παρίσταται σύννομος.

Ἐπειδὴ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεώς του, περὶ συγκροτήσεως συλλαλητηρίου ὁδηγούσης τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς ἐξέγερσιν τοῦ Λαοῦ καὶ δημιουργίαν ζητημάτων δημοσίας τάξεως ὑπερέβη τὴν ἑαυτοῦ ἁρμοδιότητα καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ αὕτη ἀκυρωτέα τυγχάνει.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΜΕΝ

Ἀκυροῦμεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 645)1963 ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοὺς ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς παρούσης ἐκτιθεμένους λόγους, ἤτοι ὡς ληφθεῖσαν καθ' ὑπέρβασιν τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ καὶ συνεπῶς κατὰ παράβασιν νόμου.

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω εἰς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρέων, ἐπὶ ἀποδεικτικῷ παραλαβῆς.

Ὁ Νομάρχης
ΠΑΥΛ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ὁ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

«Ἡ Ε.Ρ.Ε. διεκδικεῖ τὴν ψῆφον σας, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔργου της»

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Καραμανλῆς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἀνεχώρησε χθὲς διὰ τὴν περιοδείαν του εἰς Πελοπόννησον, Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ Ἤπειρον. Περὶ τὴν 2αν μ. μ. ὁ κ. Καραμανλῆς ὡμίλησεν ἐνώπιον λαϊκῆς συγκεντρώσεως εἰς Κόρινθον.

«Ἡ ὑποδοχὴ τὴν ὁποίαν μοῦ ἐπεφυλάξατε — ἤρχισε τὸν λόγον του ὁ κ. Καραμανλῆς — ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Μωρηᾶς ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν σπουδαιότητα τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν».

Ἀναπτύσσων τὴν